

Nytte i den ene eller anden Henseende — saa dog for at have en Plads, hvorfra det danske Flag kan veie under paakommende Tilfælde. Men jeg forstaar meget godt, at det er opsat til Fremtiden. Derimod har den ærede Minister, foruden hvad han har stillet bestemte Forordringer om, tillige udviklet, hvad han vil gjøre i en nærmere eller fjernere Fremtid, og i den Del af Motiverne til Lovforslaget, som omhandler dette, har han udtalt sig udførlig ogsaa om Kjøbenhavns Befæstning. Jeg skal lade dette staa hen til siden, naar jeg kommer til at omtale Mindretallets Forslag, og angaaende Regjeringens Forslag endnu kun yttre om den Forøgelse, der er tilfattet af Flaaden, at jeg ingenlunde kan være enig med det ærede andet kongevalgte Medlem (Andræ) deri, at det skulde være en urimelig stor Forøgelse. Der forlanges foruden det Pantserfisk, hvis Bygning allerede er besluttet, to lignende; der forlanges altsaa, at vi skulde have tre større Pantserbatterier. Da vi hidtil have havt tre større Pantserfiske, hvoraf det ene allerede er utjenstdygtigt og har skullet sælges, og de to andre naturligvis ville blive det i Løbet af nogle Aar, synes jeg, at det er omtrent at holde Flaaden paa det samme Punkt som nu, i det Mindste i Antal, om end de nye Batterier — det haabe vi da — alle ville være helt anderledes kraftige og virksomme end vore nuværende.

Swad det Forslag angaar, som er oversendt til os fra Folkethinget som vedtaget af detses Flertal, skal jeg dvæle derved saa kort som mulig, fordi jeg aldeles ikke forstaar det. Der var et æret Medlem, der igaar havde Ordet (S. Andersen), som sagde, at han ikke forstod den Patriotisme, som forbyød os Andre at gaa ind paa dette Forslag. Jeg vil svare det ærede Medlem dermed, at jeg siger, jeg forstaar ikke den Patriotisme, som udtaler sig gennem dette Forslag, og jeg vil maasse kunne gjøre det ærede Medlem dette forstaeligt ved et ganske uflydligt lille Spørgsmaal. Der er jo ingen Tvivl om blandt os — vi have jo Finantslovens Anmærkninger for os og Finantsministerens udtrykkelige Erklæring — at vi have fuldkommen Penge nok i Kassen til at begynde paa disse Forsvarsforanstaltninger. Hvis altsaa nu han eller jeg, det er ligegyldigt hvem af os, anmoder den anden om et Laan paa 500 eller 1000 Kroner, fordi der ellers vil ske Udpantning hos os en af de følgende Dage, og saa han eller jeg faar det Svar: Ja, det skal Du faae, naar jeg har mundet den eller den Proces eller har faaet en Gevinst i Lotteriet, vil det ærede Medlem saa betragte den, der giver dette Svar, som en Ven eller finde, at deri ligger et Bidnesbyrd for, at jeg eller han, hvem det nu er, holder af den Anden? Paa samme Maade er det, at Flertallet i det andet Thing har stillet dette Forslag. De erkjende, at Udgifterne til overordentlige Foranstaltninger til vort Forsvar ere nødvendige, og at vi have Penge i Kassen, men de bevilge

dem ikke. De sige: I faae ikke en Skilling, inden der er vedtaget en ny Lov, som gaar ud paa at skaffe flere Penge tilveie. Nu vil jeg ikke indlade mig paa Spørgsmaalet om, hvorvidt disse flere Penge behøves eller ikke, det kunde maasse være, at jeg i denne Henseende dog ikke staa saa langt fra det ærede Medlem og hans Meningskæller; men jeg siger, at den Maade at søge at forbedre Forsvaret paa, at gjøre alle Foranstaltninger afhængige af Noget, som man ikke er Sære over, og som man ikke veed, naar man kan skaffe tilveie, det finder jeg ikke at være Regn paa Patriotisme, jeg vilde snarere sige paa noget helt Modsat, hvis jeg havde Lov dertil. Jeg mistænker ikke de Herrer, som have vedtaget dette Forslag, for ikke at holde af deres Fædreland, men jeg siger, at Bevis, for at de gjøre det, ligger der ikke i dette Forslag. — Jeg gaar over til Mindretallets Forslag. Mindretallet har gjort nogle Endringer i Regjeringens Forslag, hvorom jeg ikke skal disputere med dem, dertil er jeg, jeg gjentager det, altsor lidet saghyndig. Men det forekommer mig dog ikke rigtigt at udflyde Anlægget af Fortet ved Dragør. Naar vi behøve 7 Aar til at bygge det nordlige Fort paa Middelgrunden, behøves der aaabentbart et Punkt, hvorfra Drogden kan beskydes, thi den kan ikke beskydes fra hint andet Fort, selv om det var færdigt, saa jeg vilde ønske, at den ærede Ministers Forslag maas blive vel overveiet, og det ærede Thing vil bevilge den dog ikke særdeles store Sum, som behøves til dette Anlæg. Jeg ser ogsaa meget nøbdigt, at man udsætter Noget af Anlægget ved Ågersøfjund, thi det er efter min Mening et af de allervigtigste Anlæg, som paatænkes. Jeg tror, at Tilstedeværelsen af nogle Pantserbatterier ved Ågersøfjund, om ikke just hele Aaret eller endog blot hele Sommeren, men af og til, naar der sværmer fjendtlige Flaader i vore Farvande, eller naar en eller anden europæisk Konflikt synes at være i Opgang, vil være en Hovedbetingelse for, at Forbindelsen mellem Sjælland og Jyden ikke skal afbrydes, hvoraf vort Forsvar baade i den ene og den anden Henseende er afhængig. Jeg vil derfor ønske, at man strax bestemte sig til dette Anlæg og om fornødent indrettede det med en Kaserne, hvort et Par Skibes Mandskab kunde have Bolig for kortere eller længere Tid, og med Reparationsværksteder, hvor man kunde udføre de nødvendige Reparationer. Men Mindretallet i Folkethinget har ikke holdt sig til at give Betænkning over selve det Forslag, der er stillet af den høie Regjering. Det har ogsaa fremdraget, og gjort det med stor Kraft og stor Veltalenhed, Noget af det, som Regjeringen har besluttet at opstætte til en senere Leilighed og har troet at kunne udflyde i nogle Aar, nemlig Spørgsmaalet om Kjøbenhavns Landbefæstning. Og her vender jeg nu tilbage til den høie Regjeringens eget Forslag for at sige et Par Ord om, hvad derom er yttret. Den høitagtede Minister